

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՈՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԻՒՆԻՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՈՆԻԱ ՇԱԲԱԹ 22 ՄԱՅԻՍ 1871

ԹԻՒ 910

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Փարիզի համադրային սոսկալի պատերազմը վերջապէս դադարեցաւ 'ի մեծ ուրախութիւն բոլոր աշխարհի: Վէրսայի օրինաւոր կառավարութեան զօրաբանակը՝ զինի արինահեղ սաստիկ ճակատամարտի որ երեք օր տեւեց, տիրացաւ յիշեալ մեծ և անկեղբական մարտադարին: Բայց զժրագարար այնպիսի կայութեան մը մէջ ձեռք բերաւ զայն, որ դժուարաւ կրնայ ճանչցուիլ որ սոյն պայմանաւորաւ, սպանալի և ամենագիտելի փորձիւն է. վասնզի ապստամբ և զինադուրդնեք վանաւորական բարբարոսութեամբ մը կործանեցին և աւերեցին զխաւոր թաղերը և հրապարակական մեծաշէն յիշատակարանները, 'ի հաւր մատնեցին բեղբոյն կոչուած դիւրարորոք հեղանիւթով 1 ուլի և թիւրքերի պաշտները, պետութեան խորհրդի և 1 էթիօն տ (յ)նօրի ապարանքը և այլն և այլն: Վերջապէս Փարիզի հասարակական կառավարութիւնը աւերակ 'ի վերայ աւերակաց աւերացընելով և չարիք 'ի վերայ չարութեանց դիզելով յաւիտենական անիծից և մշանջնաւոր աւերութեան դատապարտեց իւր անունը: 'Բայց օրէնքը խառնութեամբ 'ի դործ պիտի դրուին և զօրութեամբ՝ նոյն պիտի պաշտեն, ըսաւ մօսիւ թիւրք, զապստամբները՝ որք չարեցեցին, 'ի մանաւորաց ինչքը և 'ի հասարակաց յիշատակարանները: 'Իսկ արդէն կրէմք թէ քսան հազարի չափ ապստամբներ դերի բռնուեցին 'ի վերջապէս զօրադնդերէն: Պարսկացի Տէլէքիւզ, 'ի լիք 'ի իւր, 'ի լիք 'ի լիք և 'ի լիք, որք հասարակական կառավարութեան (քովին) անդամք էին, բռնուեցան Փարիզի մէջ և 'ի բանտ դրուեցան. իսկ սոսկականութեան տեսուչ մօսիւ Բուլ Բիօ զինուորաց ձեռքը անցնելով՝ որք լի էին սրտմառութեամբ և օրինաւոր վերջապէս զօրութեամբ, անմիջապէս հրացանի բռնեցին և սպանեցին զինք: Արդ՛հետեւ եղբունդործ զխաւոր ապստամբներէն շատերը փախան և գէպ 'ի Վէլճիգա գացին, այս

երկրին կառավարութիւնը որոշեց բռնել զանոնք 'ի սահմանադրութեան, և յանձնել Վաղդիյ կառավարութիւն: Բարեկարգութիւնը կը տիրէ այժմ Փարիզի մէջ. ուրուն բնակիչները բարեբաղդաբար աղատուելով անօրէն ապստամբաց ձեռքէն՝ զրկաբաց ընդունեցին և ճանաչեցին Վէրսայի օրինաւոր կառավարութիւնը. որ անմիջապէս սկսաւ ամեն հնարաւոր ջանք 'ի դործ գնել զարման տանելու համար ահադին վերաց, զորս թշուառ Վաղդիյան բնակաւ մէջ միայն 'ի թշնամոյն այլև 'ի հարազատ գաւազաց իւրոց մոլորեցուց: 'Իսկ անիծելի թէ այս բարեկարգութիւնը շարունակուէր և համաձայնութիւնը անմիջապէս մար Վաղդիյ երեսփոխանական ժողովոյն մէջ. նմանապէս հաւր լսուած որ դործագիր իշխանութեան նախագահ մօսիւ թիւրք՝ իւր անձնական համոզումը և իւր միապետական սկզբունքը մէկ կողմ թող տալով, աշխատէր միշտ հաստատուն պահելու հասարակապետական կառավարութիւնը, որ ամենադժբաղդ աղմկալի պարագայից մէջ ծնաւ: Այսպէս թէ այս ծնունդը քաջառողջ չեմք իր և կրնայ՝ յետ ոչ բազմաց, զոհ երթալ քաղաքական աղմկալի նոր խռովութեան մի. բայց և այնպէս փափաքիլ է անշուշտ՝ որ հասարակապետական կամ միապետական կառավարութեան ձեռքն պատճառաւ համադրային նոր կուլ մը չծագի շուտով Վաղդիյ մէջ՝ մինչդեռ այս աղվի խորին վերքը բժշկութեան շաղկիւն մէջ չեն մտած տակաւին:

Իսկայն կենցաղապէս շատ անձինք կը գտնուին, որոց 'ի կարգի են այժման երեսփոխանական ժողովոյն անդամաց խիստ մեծազոյն մասը և դործագիր իշխանութեան նախագահը, շատ անձինք կը գտնուին, կրնամք, որք կը խորհին թէ անհնար է որ Վաղդիյան անդորրութիւն և իւր վերաց բժշկութիւնը տեսնէ առանց միապետական կառավարութեան, որուն վերահաստատութիւնը ժամանակի խնդիր մը կը համարին: Արդէն կրնամք թէ Վաղդիյ թագաւորական յեղեթուն սերունդները ամեն ջանք 'ի դործ կը գնեն կուսակցութիւններ և պաշտպաններ դառնելու 'ի վերանոս

րոյութիւն իրենց իւրաքանչիւրոյն վերաբերեալ արքայական աթոռոյն: Վահագնոյն 'Կարօլէոն Լորրօրդ և իւր արքանականներն ևս անցործ նստած չեն: Իւրաքանչիւր թագաւորական սերունդ՝ իւր կուսակցութիւնը ամբողջութեամբ և զօրացնելու համար մեծամեծ խոստումներ կընէ. օրինակի համար՝ կըրը շահելու նպատակաւ կը խոստանայ անոր թէ Պապին աշխարհական իշխանութիւնը պիտի վերահաստատէ. ոմանց բարձ և պատիւ կը խոստանայ ուրիշներուն դրամաւային: Վաղդիական լրագիրներէն ոմանք՝ 'ի դործ դրուած այս ամեն հնաբքը պատմէ ետեւ, կը հաստատեն թէ յետ ոչ բազմաց պիտի լսեմք թէ 'Կարօլէոն Լորրօրդ Վաղդիյ մէկ նաւահանդիսաւ 'ի ցամաք ելած է, ինչպէս իւր հօրեղայրը 'Կարօլէոն առաջին Ելլա կը զինէ վերադարձաւ 'ի Վաղդիայ:

Պարսկական թագաւորական յեղին երկրագոյն՝ ճիւղին ներկայացուցիլ՝ Հանպօրի կոմսը յայտարարութիւն մի հրատարակած է, որով իւր հայրենակցացը կը խոստանայ Վաղդիյ փառքը, պատիւը, ինչպէս նաև անոր անդորրութիւնը հաստատելու զարգացնել, երբոր իւր յիշին օրինաւորապէս վերաբերեալ թագաւորական դահլ իրեն յանձնուի: 'Ելլեղեցոյն՝ աղատութիւնը՝ կը յաւելցնէ յիշեալ կոմսը իւր յայտարարութեան մէջ, առաջին պայմանն է մտաց հանգաւորութեան և բարեկարգութեան աշխարհի մէջ: Ասուրք դահլ պաշտպանելու մեր հայրենեաց պարծանքը և պատիւը եղաւ միշտ, ինչպէս նաև զինուոր պատճառը Վաղդիյ մեծութեանը 'ի մէջ ազգաց: Այսպէս ամենամեծ դժբաղդութեանց՝ ժամանակները մեր հայրենիքը 'ի բաց թողուց իւր այս դերը:

Հանպօրի կոմսին այս յայտարարութեանը դժբաղդաբար կը տեսնուի որ, եթէ Վաղդիյ թագաւորական դահլ նստելու ըլլայ, անմիջապէս իտալից դէմ պատերազմ պիտի հրատարակէ 'ի վերանորոգութիւն աշխարհական իշխանութեան իշխանութեան իշխանութեան: Այսպէս մեք չեմք կրնար հաւատալ թէ Վաղդիյ թագաւորական կամ հասարակապետական կառավարութիւն մի կամք

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԳՐԱՐԱՆՈՒ ԼԵՋՈՒ

Այս վերնագրով Արարատ ամսագրոյն Գեղեցիկեանքի տեսարանին մէջ յոյժ պատուական յօդուած մի հրատարակուած է. գոր մեր ընդերքուց ազգաց ցերեթեւեթով՝ անոնց ծանր ուշադրութիւնը կը շարաւիթեմք նոյն յօդուածոյն մէջ պարունակեալ իմաստուն և ազգասիրական խորհրդածութեանց վերայ:

Հայկական Աշխարհ պատուական ամսագրոյ ներկայ տարւոյն հոգի և (գոհատու թուելու միջոցաւ հրատարակուած Վրդիյ Երմուհի պատուարժան աղջկայնոյ լիմոտորայից յօդուածոց հայկական և ազգասիր ընթերցողներէն շատերն անսարսկեղ պիտի ցատին լսելով նոյա մէջ մեր գրաւոր լեզուի մեծաւոր անուանակոչութիւնը: Բայց այս ծանր և մահացու տնունն նոր չէ՝ այլ քանի տարի է ի վեր է, որ Արարատ և Տաճկաստանի միջադեպ մէկ քանի բանաստեղծներէ հնարաւորով, տիրաւորութեանց և խորհրդակցութեանց առարկայ, բնդիմամբար դրուածոց և ջատագոյնութեանց նիւթ հանգիստացաւ. հոսի ուրեմն թէպէտ և այս լեզուն իւր արժանաւոր յարգանայ և կարեւորութեան յաղթանաւ կը ստացայ իրեն հիմնաւոր արմատական լեզու, մեր աղջկայնոց գրականութեան յառաջագի՜մ դարգացման զլիսաւոր աղբիւր, չքիղ կատարակարգեալ և կիրառական բարբառ, սակայն կը գտնուին տակաւին մէկ քանիներ, որոնք այս անհեղինակ ճշմարտութեան ընդդէմ են. ընդ որս և Վ. Վրդիյ Երմուհի. ուստի դարձմանք չէ որ, մերթ ընդ մերթ թէ իրենց խօսակցութեան և թէ՛ զրուածոց մէջ այս բանաբար անունը կը կրկնեն: Այս պատճառներէն մէկն ըստ իմ կարծեաց այն է որ

կատարին թէ՛ «Վարդա լեզուն հասարակութեան իմանալի չէ, վասնորոյ մեծեալ է»: Իրանի դարձուցիլ զատուութիւն և որչափ վերացական և վերապահ հայեցումով: Երկրի լեզուի գիրաւարտ բնութեան և հասկացողութեան կրկնութեան նոյն լեզուի յատկաւոր պարզութեան և կանոնաւորութեան մէջ. իսկ արդ ո՞վ կարող է ուրանալ, որ այս երկու անհրաժեշտ հանգումները լիով իւր մէջ չբերանադարձնէ այս հրաշարութեան լեզուն. և այս նոյա յայտնի է, որոնք այս լեզուի ճաշակը տիրապէս ունեն և կամ լու ևս անկեղծաւորեալ հաստ են. և ոչ թէ նոյա, որ մտքացած իր կրկնութեան աղմկալից դժբաղդութեան միայն այս բաղաձայնութեան սեղանը մօտին անցած, որս քաղցրութեան, ճոխութեան և հաստատուն պարագայից անհաղորդ մնացած են: Բայց գրաւոր լեզու տակաւին, թո՛ղ չհասկացուի Չորրորդ դարու մեր մէկ քանի մատենագրաց իւրութիւն հիշեցնողութեան և երկրի դարու արարական բառապարզ ճոխութեան և բանաբարեալ զարգաց կուտակութեան, այլ մեր զգրութեան սակեղէն և արժանի զարուց քաղցրութեան՝ ճոխութեան մատենագրաց ընտիր լեզուն, որոց մէջ քաղցր ներդաշնակութեան, իմաստալից առատութեան, նոյա բացայայտ արտադրութեան և ո՞նց վայելչութեան հետ կը փայլի նաև վսեմ պարզութիւն և չքնադաշէն կանոնաւորութիւն, որ յետին ուսման հասկանալի կարող է լինել թո՛ղ թէ ուսումնականաց:

Իսկ եթէ այս լեզուն իւր պահանջի պարզութեամբ հանդերձ անիմանալի կը թուի հասարակութեան, ապա ո՞րն է հասկանալի. ի հարկի գրեմք, մեր արդի աշխարհաբան պիտի ցոյց տան, այն աղքատ, անո՞ճ անյարգար թերակատար և անկանոն լեզուն, որ իւր գոտաւորան հաղարտութիւնը ճիւղեմք, նոյն իսկ հայադիտաց անիմանալի

բարբառներով, իւր այլանգալ նորաձեւութիւններով, տաղտալի ելել ջնքերով և օտարութիւն պայաններ ճնշմաններով կը ներկայանայ մեզ ոչ թէ իբրեւ լեզու, այլ մի բարեկազմ մարմնոյ բղբոնեալ և իրարմէ տարբարած մասունք կամ կըմախք, և կամ թէ բազմապատ ծառի մը բունէն կտրած՝ սրեղական և ցրտոյ պոյնքն դանազան յեղափոխութեանց ենթակալ եղած ճիւղեր, որոց և կարեկցութեան արժանի: Վասնզի կը տեսնեն որ ոչ թէ զբարբառի պէս իւր սահմանաւոր կանոններով ընդհանուրին հասկանալի, այլ մէկ դաւառի բարբառ միւսին անիմանալի, այնպէս որ մի Հայ կը տիրապէս շատ անգամ նոյն իսկ իւր արեւակցի հետ համադրական լեզուի համար թարգմանչով խօսել. ինչպէս որ սորա փորձը ամեն ժամանակ կ'առնուէ՝ աղաքացի կարօտ չէ: Բայց ի՞նչ կ'որոնենք գաւառական բանաւոր բարբառներու մէջ, սիրելի ընթերցող, ա՜՛՛՛ ձեռք մեր աղջկայնոց լրագրաց մէկ քանի թիւթերը՝ և կամ թէ այժմեան մատենագրաց մէկ քանի աշխարհաբան դրուածները, նոյն ժամանակ կըրացուի առաջը աշուէի ուրուականներով մի անգարամետ. կը տեսնեն նոյա մէջ թէ՛ ո՞րչափ լեզուի աղաւաղութիւն, հայկական ոճիւր որչափ այլանգակութիւն, նոյա մէջ պարունակուած գեղեցիկ իմաստալի որչափ օտարախորթ բացարարութիւն, բուռնութեան ջատագորութեանց ո՞րքան անճանի դարձածները, այն աշխարհաբանութիւն մէջ, որ կը պարծի ժողովրդեան յառաջադիմութեան միջոց լինել: Արարատիկա, վասնզի նոյն իսկ հայերէն գրուածքը, թէ և քանիցս էլ ընթերցումի կրկնեն, միայն տառերը հնդկական լեզու կարծելով, կը յայտնէ մէկ կողմի կը զննեն. ինչո՞ւ, վասնզի անպարզելի ճշմարտութիւն է թէ, ինչպէս որ ծառատունկ մի առանց հաստատելի արմատոց չկարող աճիլ, ուսմանը, ուսման արձակել և քաղաքացի պատուներով բնական որիլ, այն

ունենայ և կարող ըլլայ պատերազմ հրատարակել մօտ տարիներու մէջ . քանզի պատերազմին նիւթական և բարոյական դառն համը քիչ ժամանակուան մէջ չկրնար անհետ ըլլալ գաղղիացոց բերնէն :

Վերմանիոյ մէջ Պապին անսխալութեան վարդապետութեանը դէմ եղած շարժումը օր ըստ օրէ կաւելնայ և կը զօրանայ : Մոսկովի մէջ հակապապական ժողով մի պիտի ըլլար Հոգեգալստեան տօնախմբութեան առթիւ : Տակաւին չեմք պիտի թէ այս կրօնական կաթողիկէ ժողովը՝ որուն մասնակից պիտի ըլլային աստուածաբանութեան բազմաթիւ երեւելի վարժապետներ , ինչ վախճան ունեցաւ և ինչ որոշումներ ըրաւ : Իսկ ըստ ամենայն երեւմանց և խիստ հաւանականաբար հերձուած մի ևս 'ի Վերմանիա պիտի ծագի , ինչպէս որ ծագեցաւ 'ի Ա. Պօլսոյ Հայ կաթողիկէ մէջ . սակայն գերմանացոյց հերձուածը խիստ մեծ պիտի ըլլայ . ըստորում այս կայսերութեան կաթողիկէ բնակչաց թիւը 14 միլիոն 551,000-ի կը հասնի :

ԱԶԳԱՅԻՆ

Լորէու ամիսը լիննալու վերայ է որ Լոյսիտոսի վիճակին Լաւնորդ գերա . Ս'սրովք եպիսկոպոսը 'ի Ա. Պօլսոյ կը գտնուի , և լսածնուս նայելով տաւալուն ոչ ոք չէ ներկայացիր իր բնական զորքով , դատ պահանջելու 'ի Լորին Սրբապետութենէն : Իսկ Լոյսիտա հայր անհամբեր են իրենց հոգևոր Հովիւին վերադարձը տեսնել և շարունակել անոր հայրական խնամքը վայելելու , ուստի ազգային Պատրիարքարանը՝ որ բազում թախանձանօք հրաւիրեց և բերել տուաւ զյիշեալ սրբազանը , ինչո՞ւ համար արգելօք այսքան ժամանակ այսպէս տարտամ և անորով վիճակի մէջ կը թողու անանկ դործ մի՞ որուն մէջ իրաւունքը և արգարութիւնը որ կողմն ըլլալը ակնեւ կը տեսնուի :

Սիրելի է մեզ յուսալ թէ ամենա . Ս. Հայրերը՝ որ զաւտութիւնը կառնէ և իւր հայրական բարձր գոյքը հաստատարապէս կը բաշխէ իւր հեռուոր հոգևոր որդեցը ինչպէս մեծաւորացը , պիտի չուշանայ վախճան մի տալ այս ցաւալի գործոյն և վերադարձնել 'ի ծոց Լոյսիտահայոց զսիրելի Լաւնորդն իւրեանց , որուն դալուսեանը ակնակառոյց կը սպասեն :

Այսպիսի արդային երեւելի մեծա . Լորանան Պօղոս Յարութիւն աղայէն հետեւեալ նամակը ընկալաք , զոր հաճութեամբ սրբի կը հրատարակեմք . քանզի տաւալուն չուշիմք թէ բոլոր ազգասիրաց ճշմարիտ ուրախութիւն պիտի պատճառէ :

Այլ և առանց պարտաւ լեզուի հմտութեան՝ որեւիցէ մեր աղնեայ բանասէր մի կանոնաւոր աշխարհաբար լեզուով իւր միտքը հաւատարմութեան արտայայտել անկարող է :

Այս սոցալստ . յարգող ընթերցող , այժմ ձեռք առ մեր գրարատ մատենագրութիւններէն մի պարզ շարաւղբով , կամ նոյն ինչ Աւետարանի ոսկեղէնիկ խորհրդանշանութիւնը , սորա լեզուի մարտութիւնը՝ զեղեցիկ քննական պարզութիւնը և յատակաստ վայելչութիւնը համեմատելով յիշեալ գրութեանց հետ , այն ժամանակ պարզապէս կ'իմանաս , թէ ո՞րն է իմանալի ժողովրդական՝ և ո՞րն անհասկանալի . ո՞րն կենդանութեան և կիրառութեան արժանի , և ո՞րն մեռելութեան և թաղման . և այն ժամանակ կը զգաս թէ՛ ո՞րչափ ցաւոյ և կարեկցութեան են արժանի յիշեալ պատուարժան վաստակաւոր հեղինակներն , որ իրենց պատուական երկասիրութիւնները և օգտակար նիւթոց թարգմանութիւնները անհեթեթ ոճով , անդէպ բառերու ընտրութեամբ , օտարասիրութեամբ և անկանոն բացատրութեամբ , հեռանալով զորոք բարբառոյ գրաւիչ և սրտաուշ պարզութենէն խափառ անխմանալի և անմատչելի կը դործեն : Այսպիսի բաւար գիտութեանց և անհարազատ ոճերէն ապարելն կը ցանկայի մէկ քանիսը յառաջ ընթել և ցոյց տալ խօսքիս ապացոյցութեան համար . սակայն յօդուածոյս անձկութիւնն չնկերուն համար , ուրիշ պատեհ ժամանակի կը թողում . միայն այսչափ կ'տամ՝ որ , զոչաւ դորձադարձ աշխարհաբար լեզուն՝ ըստ նոցա կարծեաց՝ ո՞չ թէ նոր գրականութեան հիմն , այլ խանգարումն և խափառստպաւն եղծումն մի է . մեր հասարակութիւնն պարզ գրաւաւ լեզուն աւելի հիշեալ կարող է հասկանալ քան թէ այդպիսի անոճ և անձոռնի աշխարհաբար : Իսկ եթէ այս պատեհներն թող տային իրենց նորամուտ մտաց պաշարմունքը , այս գեղեցիկ լեզուի անխորհուրդ արհա-

Լ. Ֆրեշա (Այսպիսի) , 9 Մայիս 1874

Յարգող խմբագիր Արշալուստ .

Ձեր ազգասիրական աղնիւ զգայմանց վստահանալով , սոյն նամակը առ ձեզ ուղղեցինք՝ որ ձեր ազգագրութեան թերթին մէջ անկիւն մը շնորհելով , մեր զգայուն սրտին անհամբար ցնծութիւնը՝ յուրախութիւն ուսումնասիր ազգայնոց մերոց հրատարակելու բարեհաճիր :

Այսպիսով ազգայինքս 'ի վաղուց անտի միմիայն ուսման և գիտութեան անունները լսելով , մեր անգին կենաց օրերը յոյժով զուրկուինք , որ տեղը կը վատնէինք , ինչպէս որ մեր ծնողքներն ալ այս ընթացքով իւրեանց կենաց չընկան լրացնելով թողուցած գնացած են . բայց աւելի ցաւալին այն է որ՝ այս լուսաւորեալ դարուս մէջ մենք ալ մինչև ցարդ դարձեալ նոյն շաւղօք կընթանայինք , թէև այս մասին մեր անտարբերութեանը վրայ մեծ ցաւ մը կը զգայինք : Սակայն տիեզերաց կառավարչին միակ այլ ցեղութեանը յուսալով մինչև ցարդ անձկայրեաց սրտիւ ակնապիշ կըստանանք՝ որ գոնէ մեր մատաղ մանկտին իւր հայկական բարբառը ուսանի , և գիտութեան լուսովը իւր ներքին կարողութիւնը լուսաւորէ :

Պատք երկնից և գոհութիւն անեղ Սրբաշին՝ որ մեր գեղահաս որդեց պիտի զթաղուի , այս անգամ սուրբ Երուսաղէմի միաբանութենէն Մարգարայի արժանապատիւ Վարդան վարդապետ սուրբ Հայրը , յատկապէս աւանա . Եսայի Պատրիարք բարեխնամ սրբազան Հօր կողմէն սուղ միջոցի մը համար պաշտօնական կերպիւ այստեղ գալով , իւր հոգևորական պարտաւորութիւնները ամբողջ և անընդհատ կատարելէն դիմի , անմիջապէս տեղոյս երկուս Հայ մանկոցն ապագան բարեօրէն համար կանոնաւոր և բարեկարգ դպրոց մ'ալ հաստատելու ամեն ջանք 'ի գործ դրաւ և վերջապէս մէկ ամսոյ մէջ թէ՛ իւր և թէ՛ մեր քաղաքացի համեմատ բարեկարգեց , և առաջին դասու աշակերտաց դասատուութեան յափուկ պաշտօնն ալ 'ի սէր ազգութեան ինքն սիրով յանձնառու ըլլալով , ահա այսօր վեց ամիս է որ շարունակ դասատուութիւն կընէ : Սա ալ չիմոռնանք յիշելու թէ առաջին եռամսեայ միջոցաւ աշակերտաց ուսմանը քննութեան առնուելով , գոհացողիչ պատասխաններ ընդունուեցաւ . որ երբեք չէր յուսացուիր , և սրբոց Վարդանանց տօնախմբութեան օրն ալ չքեղ հանդէս մը ըլլալով , յիշեալ նորահաստատ դպրոցին անունն ալ սուրբ Վարդանանց դպրոց կոչուեցաւ , ինչպէս որ մեր պատուական թերթին միջոցաւ ալ հրատարակուած էր : Սակայն նորին սուրբ հայրութեան անդու աշխատութեանցը նկատմամբ տրուած գովեստը խիստ նուազ ըլլալով՝ այս մասին մենք աւելի ամօթով մնայինք . ուս-

մարտութիւնը , սորա ճաշակն ըստ օրինի տոնելու փութային , իրենց գրեւածներն տաղտոյալի և ապարդիւն չէր լինիլ : Ահաւասիկ Արարատ ամառոցոյ յօդուածնէն շատերն , նոյն խնդրէն Մասեաց Աղաւնոյ ընտիր և հարթեալ լեզուն , և Տաճկաստանի լրագրաց շատերու գրութիւններն՝ զբարաւ լեզուի յարաբերութեամբ և նորա ոճոյն մեծաւորութեամբ թէ՛ ո՞րչափ տխուրեղի կը թուին , և նոցա լմանողներն ո՞րչափ դիւրաւ իմանալի են , թող վկայեն նոյն լրագրաց աննախանձ հայերէն ընթերցողք :

Այս հակիրճ տեսութիւնը բաւական համարելով նոցա գրարատ լեզուի մեռեալ անուանալով լեզուի առաջին պատճառին համար , այժմ դանք երկրորդին , որ կ'առարկեն թէ՛ «Այս լեզուն անգործածական է , ուրեմն մեռեալ է» : Այս լեզուն՝ ո՞չ որպէս կը կարծեն խաղաղ անգործածական է հասարակութեան մէջ . վստայի կիւղեցական ատենից գրութեանց մէջ , թէև անհարազատ ոճով , հայաղէտ ուսումնականաց , եկեղեցականաց և շատ անգամ լրագրաց մէջ սովորաբար կիրառութեան մէջ է : Բայց թէ հասարակութեան մեծ մասն սորա գործածութեան անտեղեկ է , նորանով յուսահատելու է , կենդանոյն թաղելու է այս նախնեաց պառուական աւանդը՝ և մեր հայրենի ժառանգութեանց շնախարհիկ մնացորդը : Մերազնեայ Վրաստանցիին՝ Արարայի և Միջագետացիին հայերէն չըլտեն , մէկն վրացիէն , միւսն տաճիկէն և միւսն արաբիէն կը խօսին . միթէ սոցա համար հայերէն լեզուն մեռած պիտի համարուի . միթէ նոքա իրենց օտարտուր բարբառը իրենց համար լնդնեալն ուր գործածական լեզու պիտի անեն . միթէ նոցա համար անկարելի կամ անօթ պիտի համարուի իրենց մայրենի լեզուն և գրականութիւնը ծաղկեցնելու բնց մէջ . — Ե ընա : Այսպէս ևս մենք ստանալաւու-

տի այս անգամ երկրորդ եռամսեայ քննութեան միջոցաւ բարեպատեհ տոյթ մը ունեցանք մեր անհրաժեշտ սուրաւորութիւնը կատարելով խորին շնորհակալութիւն ներկիս հրապարակաւ մատուցանել նախ ամենապատիւ Եսայի Պատրիարք ազգաւոր սրբազան Հօր , որ այսպիսի ուսումնասիր վարդապետ մը մեր կողմը յուրաքանչեւ ըզմեզ ըստ ամենայնի գոհ ըրաւ , երկրորդ կըմատուցանեմք մեր զգայուն սրտին բոլորած խորին գոհունակութիւնը յիշեալ Մարգարայի արժա . Վարդան վարդապետ սուրբ Հօր՝ որ իւր ազգասիրական ջանքի քը ամեն արդէք 'ի բաց վանելով՝ նորահաստատ Ս. Վարդանանց դպրոցը ծաղկեցոյց , և այս վեցամսեայ աշակերտաց ուսմանը ներկայ ամսոյս սկիզբէն մինչև 'ի Ս. Համբարձման օրը քննութեան առնուելով , յարգող քննիչներէն մեծ գոհունակութեամբ ընդունուեցաւ , և նոյն փոխաւրէն յիշեալ Ս. Հայրն ալ Համբարձման օրը տաճիկէն ճառերով , հայերէն և տաճիկէն քաղցրանալու երգերով , և արամախօսութիւններով փառաւոր հանգիս մը ներկայացոյց՝ որ մինչև ցարդ կը զոյս մէջ ո՞չ տեսնուած էր և ո՞չ խի լուսած . վերջապէս ամեն բերան կեցցէնէր հնչելով և ամեն ձեռք ծախահարութիւն ընելով՝ այս աղջկային գեղեցիկ հանգիսը տաւտեցաւ :

Ամեն ուսումնասիր անձինք իրենց վսեմ խոհականութեամբ կրնան մակարեւել որ այս կ'տեսնենք անհամեմատ ուրախութիւն զգայինք . որուն և սիրելի ազգերին տը մասնակից ընելու համար՝ մեր ազգագրութեան թերթին զիմիցինք : Ուրմն բարեհաճեցէք ընդունիլ և այլն :

Պօղոս Յարութիւն Երամեան :

Ա. Պօլսոյ Էջմիածնէ հիւրանական լրագրոյն Գաւաթի թղթակիցը Պարսկաստանի սովուն խտուրթիւնը սոսկալի կերպիւ պատմելէ ետեւ կը յաւելցնէ թէ՛ Սպահանի մօտ Կորնուշայի Հայ բնակիչները սովամահ պիտի կորնչին . հետեւաբար 'ի Թուրքաստան 'ի Հնդկաստան և 'ի Ռուսաստան բնակող Հայոց օգնութիւնը կը հրաւիրէ յիշեալ դժբաղդ ազգայնոց վերայ : Սիրելի է մեզ հաւատալ թէ այս ցաւալի լրոց մէջ՝ չափազանցութիւն պիտի ըլլայ և թէ տեղի ունեցած սովը պատմուածին չափ մեծ չէ :

— Ինչպէս պարզեցին Մայիս 3 ամսաթիւով հետեւեալ լուրերը կուտան մեզ :

«Այս ամս քոլէա հիւանդութիւնը ունէինք 'ի մայրաքաղաքիս . բայց գոհութիւն (Նստուծոյ) Հայոց ոչինչ փաս չեղաւ . 'ի հարկէ սակաւաթիւ լինելուն պատճառաւ և իրենք զիրենք պահպանելուն համար՝ Այս ցաւը կը խրոխտար ըստ մեծի մասին՝ ստորին կարգի անձանց վերայ . այդ պատճառաւ քաղաքական իշխանութիւնը բոլոր իւր ուշադրութիւնը անոնց վե-

թեամբ , եթէ չեմք սխալուիլ տեսլու , հայատեղութեամբ օտարասիրութեամբ և շատ անգամ տղիտութեամբ մեր լեզուն կ'արհամարհենք , և դայն անհիւթ համարելով ուսանելու անիղթ կը դռնուինք . յետոյ պիտի կընենք աղաւղակներ թէ՛ «Ահա մէկ , ըստորում գործածական չէ» . երբ գործածակցի՝ և գործածական չգործաւ . կորուր յարմար սոցրասուր սուսերը պատենի մէջ դրած՝ գործածելու դայն կը զգաս , բողբ կը բառնաս թէ՛ անդէն եմ : Սակին՝ մեր նախնեաց մատենագրութեան ընտիր արկիւղներու մէջ սրահած , արհամարհութեան և անհոգութեան բռնալով կողպած , փոխանակ դայն հանելու և ի գործ դնելու , կը լինի կաղաղակեալ թէ՛ աղբաւ եմ , առեւտուրի դրամազուլիս չունիմ . այս ի՞նչ նորաւոր դարմանալիք . երբ մօտեցանք այս առատածնն դանձարանին , ու դատարկ և ծնունդայն դարձանք :

Գիտեմ մեր համազգայիններէն մէկ քանիս այն ճառապարհորդաց պէս , որոնք հարթածաւալ կանոնաւոր դարդ գաշտելը անմատչելի լեւուն կը համարին , և կամ թէ նորա հետ գեղեցիկ պոքոտանիքը Լամբիւրի թեան չափը կը կործեն , գրաբաւ լեզուի ուսումն զժուարաքիւրտ համարելով կը խոստին կը հեռանան , սորա անունն անգամ լսել չեն ուղեր . բայց չէ՛ , յօժարութիւն և մասնաւոր աշխատութիւն , ինչպէս որ ամենայն ուսմանց նոյն և այս լեզուի դայնակ և սնուցիչն է : Թո՛ղ նորա չերեւակային մեծահատուր Զամիւսն , Արաբի , Հայր Պարթիւնի և այլոց ստուար քերականութիւնները , թող նորա աչքի ստուշ չունենան երկար տարիները , հալիւ և ծիրիչ սերտութիւնները , անսպառ բաժանմունքները , և չոր և ցամաք կանոնները , այլ այժման դիւրեկալ ոճը . փոխանակ անպտուղ երկարաբանութեանց դասատուութեան ամենահեղտ և զուարճալի եղանակը , ժամանակի խնայողութիւնը , թեթիւ աշխատութիւնը և

բայ դարձուցած էր և ամենայն տեսակ զորութիւն ձեռք առնելով կը յորդորէր նոցա թէ կերակրոյ մաքրութեան կողմանէ և թէ ըմպելիաց չափաւոր դործածութեան մասին, որով բուսականապէս յաջողեցաւ։

Այս օրերս Եւրոպայի մասին թէ անհետ եղաւ այս սոսկալի ակտը։

— Այս օրերս Եւրոպայի մասին թէ անհետ եղաւ այս սոսկալի ակտը։

ՄԱՍԻՍ

Արշակունի 908 թուով մեր ընթերցողաց ծանուցիւք զկազմութիւնը ընտրողական ժողովոյն, որ Սահմանադրութեան հիմնական կանոնաց, ինչպէս նաև ուղիղ բանի և խոհմտութեան պահպանման համար՝ միջապահ ազդային երեսփոխանական ժողովը պիտի կազմէ։

Ընտրողական ժողովը նախապէս հոգ տարաւ քաղաքի 30 երեսփոխանաց ընտրութիւնը ի դործ դնելու և յատուկ ամսականութեամբ հրաւիրեց զընտրողները (որոց թիւը 450-ի հասնեցած էր) որպէսզի իրենց քուէները յուղարկեն։ (Հայց երբ ի ներկայութեան որոշեալ քննչաց, քուէտուփը բացաւ, դըժբաղդաբար միայն 166 քուէթուղթ գտնուեցան անոր մէջ։) Ընտրողաց 65—70 հոգին իրենց հրաւիրող իրերէ ետ յուղարկած էին և միասնեան ալ չուզելով մասնակից ըլլալ այս ընտրութեանը՝ քուէ չէին տրուած։ Ինչպէս, վասնզի ինչպէս մեր նախնիները թուով համաձայնելու յիշատակած եմք, քաղաքիս ազգայնաց մէջ եղած երկպառակութիւնը կը շարունակուի և այս պատճառաւ՝ ընտրութեան մասնակից չեղողներն ի նտրողական ժողովոյն անդէմնութեանց վերայ ապօրինաւորութիւններ կարծեցին գտնել, բողբոջեցին, նոր և հին Սահմանադրութիւնները խառնեցին, նորը վաւերացեալ չէ և հինը ջնջուած է ըսին, մեր վերը դրած «ուղիղ բանի և խոհմտութեան» նշանակութիւնը խնդրեցին և զանոնք ի դործ դրուած չգտան, և այլն։

Հայց և այնպէս ընտրողական ժողովը՝ ուղղորդութիւն չընելով այս անհամաձայնութեանց և ընտրողաց մեծագոյն մասին բացակայութեանը, արժան համարեցաւ 166 քուէթուղթը քուէհամարը ընելու, որով 4

չատ աղբիւնաւորութիւնը, որոնք այս պարտու բազմահմուտ և մեծախառնակ բանասիրաց ջանքով հնարուեցան այս լեզուի ուսման համար։ Թո՛ղ չստատափին, թո՛ղ չխուսափին այս պարտուելիքը։ Երբ մէջ բուցի մասնաւոր դասաւորութիւնը և վերջաւորութիւններէ՝ մի մեծ զանազանութիւն չտեսնուի որ սորա յորակից մարդը աշխարհաբար լեզուէն և կամ թէ բաց ի սեպական ոճերէ՝ նախըրաց կազմութեամբ, բաւերու համաձայնութեամբ կարողեմ ստիւ որ այս լեզուն նման է Ռուսաց այժմեան կիրառական լեզուին։ Ուստի այն աշխատութեան, ջանից և յոծարակամ փութոյն, որ ի դործ կը դրուի այս վերջնոց հիմնութեան վերայ, կ'սլը մեր այս լեզուն եթէ դործածուէր, անտարակոյս սորա կատարեալ վարժութիւնը կը տարածուէր մեր մէջ։ Այս և սորա պէս անկիւղակարծ հանգամանաց կարծեա անձանթ լինելով, կամ թերեւ չգիտնալու դարձելով, իրենց անհիշեթ, ինքնահանգ և վիժած լեզուի վերայ մի երեւալայական ցնորքով համարումն ունենալով, զու ասո՛ւ յաւանումն, զբարաւ լեզուն փոխանակ մեր զբաղանդութեան տարր կոչելու, զայն նախապաշարմունք լինել պնդելով մեր պատուելիք, կ'ըլլեն անզորածորակ և հետեւոր մեծեալ կը բարդուին։ Այս լեզուն ո՛չ թէ միայն մեռած չէ, ոչ լե երեսի գծագրութիւնն անփոփոխ է, անդամներն չորժուան, զորեւզ և զործունեաց են, իւր բարեկամը չ'կոչատուութիւնն, չ'բնազդէմ գեղեցկութիւնն, քնքրել զփափկութիւնն, իւր քաղցրաբար ձայնն, սրտաշարժ և անփոփոխական բարբառն անկորուստ են։

Միայն մենք մեր երկպառակութեամբ և անտարբերութեամբ ուսումնարաններս կրկն, չահամարութեան, փոխադրութեան և զանազան կարծեաց խաղաղիկ դարձուցած, յետագիւտութեամբ զէպի կորստական խորխորատ կը լինենք։ Վասնզի այնքան ի զուր ծախսեր կը լինին,

եկեղեցական երեսփոխան և 15 աշխարհական երեսփոխան ընտրուեցան բացարձակ առաւելութեամբ, որոց զանազան կը շնանակեմք աստ ըստ կարգի առաւելութեան քուէից։

Եկեղեցական երեսփոխանք։

Տէր Զովհաննէս Չիլիճեան	քուէ	150
Տէր Դաւիթ	"	137
Տէր Ստեփան	"	135
Տէր Գեորգ	"	107

Աշխարհական երեսփոխանք։

Սեծարդոյ տեարք		
Ստեփան Տէրեան	քուէ	158
Մ. Նաղդուէ Էֆէնտի Սրարդալեան		141
Գրիգոր Էֆէնտի Լաթեան		139
Հոհաննէս Լեւոնեան		121
Ղուկաս Գ. Պալլաղաբեան		113
Գալուստ Սումարեան		105
Գրիգոր Չիլիճեան		100
Հովհաննէս Շէլէպեան		99
Գեորգ Սուլթանեան		96
Մարտիրոս Բաղթաբեան		95
Մահմետ Զալոբ Լաթեան		92
Գարեթէ Դաւաթաթեան		90
Հովհաննէս Սրբաբեան		89
Հակոբ Մալսուտեան		85
Լաթոն Էֆէնտի		84

Սնայեալ մէկ եկեղեցական և տասը աշխարհական երեսփոխանաց ընտրութեան համար՝ հարկ ըլլալով երկրորդ անգամ՝ քուէարկութիւն ընել, դարձեալ հրաւիրող իրեր յուղարկուեցան 450 ընտրողաց, իայց այս անգամ ևս քուէտուփին մէջ միայն 151 քուէ գտնուեցաւ և քուէհամարը ըլլալով՝ տեսնուեցաւ որ բացարձակ առաւելութեամբ հետեւեալներն ընտրուած են։

Եկեղեցական դասէն արժանաւոր և արապետ Տէօբէճեան, որ ունեցաւ	100 քուէ
---	----------

Աշխարհականներէն մեծարդոյ տեարք

Կարապետ Պալլաղեան	112 "
Մամբէոս Սամուրեան	110 "
Բաղաթ Պարճաբեան	106 "
Սարգիս Սէֆերեան	92 "
Բաղաթ Սրբալեան	88 "
Հովհաննէս Կոպարեան	84 "
Հովհաննէս Տիլպեան	78 "
Տօթթէօր Դարլը Սարկոսթ	78 "
Հովհաննէս Դարճալեան	78 "
Սալատուր Սարգսար Լաթեան	76 "

մեծագումար զբաղմունք կը լատնուին, կանոնաւոր դրօշ կամ խօսող աշակերտներ չատ քիչ կը տեսնուին։ Ի հարկ լեզուն մեռած կը համարուի։ Լեզուն իւր ազգի գոյութենէն՝ սկզբնաւորութիւնն և քաղաքականութենէն՝ աճումն և բարեաւանդութիւն կը ստանայ։ Եթէ ազգն չ'աւելու մեռած, ոչ մեռելախալ քնով չ'զանգաչի, երբեք լեզուն մեռած չ'լինիր։

Այլ մի գոյեւ մեր սիրելի ընթերցողք մեր զբարաւ լեզուի անհրաժեշտ պիտանաւորութեան հաստատութիւնը լեզուի՝ զմեզ աշխարհաբար լեզուին թնամի և նորա կարեւորութիւնը զլայցող և նորա յառաջագիւտութեան արդեւորութիւնը համարին, ո՛չ բնաւ։

Մեր խօսակցութեան ընթացքին արդէն պարզապէս կերելի որ մենք աշխարհաբար լեզուն կը պաշտպանենք և հարկաւոր կը համարենք, բայց ո՛չ թէ նորա այժմեան չքաւոր, անհիշեթ և վայրկեանական զորութեամբ, այլ կանոնաւոր սահմանափակութեամբ, այլ հասկանալի պարզութեամբ, որ կը յաջողի միայն զբարաւ լեզուի հզօր օժանդակութեամբ, մինչև որ զբարաւոր ազգական և անորժաշտը ձայնն չընտելանայ մեր մտաց և ակնեջին, չենք կարող ընտրութիւն անել աշխարհաբար, տեսնոց սորա ուսման սովորումն և սարսափ կը պատմէ զմեզ, չենք կարող մեր սեպականը ճանաչել ըստ այնմ վարկը։ Ուստի այն ամենաճոխ գանձարանն սորա յետին պարտութիւնը լինելու է, նորա սահմանաւոր կապակցութիւններով ժողովուրդէն սորա ցրուեալ պատասեալ անգամները, և կազմելու է մի նոր ամբողջ բարեկարգ մարմին, այն ամենաճոխ միջնորդութեամբ վիշելու է սորա մէջ շունչ կենդանութեան և պարզութեան, և գործածելու է զայն մեր ընտանեկան մտաց հողորդութեան և այլ մասնաւոր յարաբերութեանց մէջ։

Իսկ զբարաւոր, ազգութեան այս աղբիւ և կենդանի վայրկեանը, ո՛չ միայն իր

Արդ՝ առջին և երկրորդ քուէարկութեամբ թէ պէտե քաղաքիս 5 եկեղեցական և 25 աշխարհական երեսփոխաններն ընտրուեցան, սակայն տակաւին չ'ըցան ի ժողով զուգարուիլ որ իրենց գիւտը կազմեն և այս ալ ի պատճառս հրաժարականաց՝ որք հետզհետ կը տրուին, Լաթոն հետեւեալ մեծարդոյ երեսփոխանները հրաժարուեցան։

- Մահմետ Զալոբ Լաթեան,
- Կարապետ Պալլաղեան,
- Սալատուր Մ. Լաթեան,
- Հակոբ Մալսուտեան,
- Սիրտիլ Լաթոն Էֆէնտի։

Ձայն մի տարածուեցաւ թէ տեղական իշխանութիւն կողմանէ հրամանագիր մի պիտի յուղարկուի մեր ամենապատիւ սրբազան Լաթոնըին, որպէսզի հիւսկապատարանաց թարգմանները և օտար տեղութեանց հպատակները չընդունին իբրեւ ազգային երեսփոխան։

Իթէ այս ձայնը ստուգուի, յայնժամ ընտրեալ երեսփոխաններէն 4—5 հոգի ևս պիտի պարտաւորին իրենց հրաժարականը տալ։

Կարգէն ցաւալի է զմիւսնացի ազգայնոց այժմեան երկպառակ վիճակը։ Այսու ամենայնիւ կարծեմք թէ ոչ ոք կրնայ իրաւունք ունենալ մեղադրելու զմեզ մեր անփառանքութեանը համար, որ առաւելապէս ապաւայոց մի կը համարուի Հայաստանի հարազատ որդիք ըլլալուն։

Քան թէ զմիւսնացի Հայոց յատկացեալ մասնաւոր մոլութիւն մի։ Բնալի այսօրուան օրս բազմամեայ փորձիւ հաստատեալ և ընդհանրապէս ընդունուած խնդիր մըն է, թէ երկպառակութիւնը Հայոց ազգին բնածին զլուստր յատկութիւններէն մէկն է։ Ուստի այս նկատմամբ կրնամք պարծիլ թէ մեր զմիւսնացիք ոչ նուազագոյն հարազատ որդիք եմք Հայոց ազգին քան զՀայ բնակիչս Կ. Պոլսոյ, Պրուսայոյ, Եւրոպայոյ, Սլաւոնայոյ, Կարնայ և ուրիշ բազմաթիւ քաղաքաց, ուր հայկական այս բնաւորութիւն այսինքն երկպառակութիւնը պայծառ կը փայլի։ . . .

Կ. Պոլսոյ ազգային հին պարտուց համար բացուած հանդանակութիւնը ըստ կարի յոռաջացած ըլլալով, ամենա սրբազան Պատրիարքը այս կարեւոր դործը ըստ օրինի ի զլուս տանելու նպատակաւ յատուկ յանձնաժողով մի կազմեց, որոց անդամներն են։

Մեծաւ տեարք Բարաթեօղեան Գրիգոր, Կիւմիւշեան Հոհաննէս, Փեշտմալճեան Սահակ և Սերմալուի Զարուիւն Էֆէնտիներն։

Այս յանձնաժողովոյն պաշտօնն պիտի ըլլայ Կ. Պոլսոյ ազգային սնտուկին պարտքը (որոց գումարը

հիմն և աղբիւր աշխարհաբար ուսանելու և պահպանելու է, այլև անհրաժեշտ հարկաւոր է ազգային վսեմ զբուսածոց, կարգաւորեալ բանաստեղծեանց, աստուածաբանական և իմաստասիրական խնդրոց բացատրութեանց, պատմաբանական յղուածոց և ընտիր նամականեաց մէջ գործածելու, որ տակաւին դարերու կարօտ է, որ այս ծանր պաշտօնները կարողանայ կատարել մեր կալաւոր աշխարհաբար։

Ուրեմն սիրելի համարիւն կըրարք, թողունք սաւնութիւն, թողունք անհոգութիւն, թողունք օտարաց հակամտութիւնը, ի բաց ձգենք մեր ազգային տարեւրաց անխորհուրդ արհամարհութիւնը և ամեն վայր լինելու հոյեցուած և փնտաւար համոզումն իբրեւ անհարազատ որդի ի զուր չլատնենք, ի զուր չթաղենք մեր հայրենի քրտնաջան աշխատութեամբ ժողովուած գրականական ժառանգութիւնը։

Մեր ձեռք չ'բանդենք այն հաստատուեալ կանոնաւոր հիմն, այս գեղեցիկ լեզուն, որոյ վերայ չ'խնայեմք մեր ազգայնութեան և ուղղափառ կրօնի սրբապառոյց և արեւնաղանգ շինումն։

Սնտուկն ընտրութեամբ չ'լուծենք մեր համազգային միութեան այս ամբողջութիւնը կապը որ մեր մատենագրութիւնը իւր յետին անկման դարուն վերականգնեց, և կրօնի հետ աւանդելով մեր ազգային գոյութիւնը պահպանեց։

Մեր ցիրուցան վիճակի մէջ ո՛չ ուրեք կը տեսնուին ո՛չ մէկ ազգային հաստատուեալ սովորութիւն և նախնական յատկութիւն, որոնք օտար ազգեցութեան զոհ եղած են։

Մնացած է միայն այս լեզուն, որոնք միայն պիտի կրօնաւորանայ մեր ազգի տարբեր սովորութիւններով, տարբեր կարծիքներով, այլատարալ չքաւոր բարբառներով, ցրուեալ անդամները ժողովուել, ազգապարտութեան բարեպաշտութեան և սեպական միակ յատկութեան կապով միացնել, և կապել մի մարմին և մի հոգի յամենեւին։

Ի ՏԳՍՐԱՆԻ ԱՐՇԱՆՈՒՄՅՈՅ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ